

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica - Cod. Ettenheim-Münster 323

Giggenbach, Joseph

[S.l.], 1710

Disputatio ultima

[urn:nbn:de:bsz:31-131618](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131618)

et ad praxim pertinent in semel; in tradidimus,
Deo hinc illa totum, que pro planiori dubio
intelligitur peritiam, maioriq; speculase indi-
gent hinc unica quæstio sequentem: Quæstio
unica de syllogismo.

Quæstio unica de Syllogismo.

Tria præcipue hoc loco queri solent. 1.
Utrum syllogismus se reflectat supra præmissas; 2. an
ad inferenda conclusio prærequiritur de bonitate præmissarum
3. an quæstio præmissarum anteq; necessitates ad infer-
rendam conclusio. Item 1. an quæ ad assensum præ-
bendam conclusio prærequiritur iudicium de bonitate
præmissarum?

Art. I.

An ad assensum præbendum conclu- sioni prærequiratur iudiciū de bonitate æquarum?

Scopus hic est de syllogismo mentali vel de vocali,
aut scripto, unica nullo autem adverte
1.º alius est hypotheticus seu conditionatus, alius
vero categoricus seu absolutus, de quibus egiimus
in semel.

129.

Adverte 3.º Iudicium de bonitate præmissarum
est duplex absolutum unum, alterum conditionatum
1.º est, quo iudicium obicitur conclusio, ita se hinc
quia obicitur præmissarum ita se hinc, ut,
si, postquam dixi, ac hoc se ual et petro
et hanc subiungat hanc proet petro est ad

quia in hoc a' eal et petry i' hoc. 2. d. i.
 quo iudicio obli' g'elupioz ita se h'et si obli'
 promissum ita se h'et ut, si postmodum
 de hoc e' eal et petry e' h'et subin-
 ga hanc p'ae' si in hoc a' eal et petry
 a' hoc et in petry a' eal his positi que-
 rit, etiam ad oem g'elupioem inferenda
 post apertu' p'ositu' promissu' requi-
 rit necesse iudicium tale l. absolute l.
 saltem q' dionati' de bonite g'elupio fil.
 l. saltem obli' ad q'

Ratio 1. Non ad oem g'elupioem inferenda pro-
 requirit iudicium absolute aut q' dionati'
 de bonite g'elupio fil. p. g'elupio aban-
 perientia multi e' p' p'ositu' qui l'ya
 si ignari positi promissu' absentiu' g'el-
 upio etiam nihil suadet de bonite g'elupio
 fil. q' d.

Ratio 2. Non ad oem g'elupioem inferenda pro-
 requirit iudicium absolute de bonite
 g'elupio obli'. p. iudicium an' hoc id est
 ipse aut g'elupioz reflectens se supra pro-
 missu' q' quidam offert absolute identite'
 extremu' in se ipse identite' eorundem
 in eodem et p' terea superfluy est alius
 apertus seu iudicium subsequens quia hoc
 ad aliud posset offre qm q' offert p'ig
 q' in hoc iudicium de bonite g'elupio

obvia. qop a. patet iudicium eius absolute
 de bonitate sequitur obvia quod fretus
 positus hi promissis oij hoc d aal
 p petry d hoc. i. est tale petry d aal
 quia oij hoc d aal et petry d hoc, p
 hoc iudicium d filissime iste gubio reflec-
 tens. qop.

Quo 30 Ad inferenda gubio in fit sylms
 hypothetico nec absolute nec g dionatum
 de bonitate sequitur obvia d promissis et
 gubio requirit. p. ppositi his duabz
 promissis sol oibz d, p p i sol oibz d, dis d
 ut et intly imde sic hanc gubioe qo
 dis d qop. a. certu d tam ob experia.
 im etm ex eo qd in tali sylms p manipa
 g dionata intly sufficienti quosent gubioe
 ob gubioe ut obto alteris promissa,
 unde ia sufficienti detur d ad inferen-
 da gubioem.

Primaal positus his duabz pmbz simplicibz: oij
 hoc d aal: petry d hoc et adiecta hae g dionata: p oij
 hoc d aal et petry d hoc tunc etm petry d aal, ut
 intly imde ubiqz ubi iudicis in medio inferre hanc
 gubioem: qo petry d aal. Nisi progrehi velim in
 infimite. Ego etm posita hae pce gubioe: ois
 hoc d aal et petry d hoc, et adiecta hae pce g dionata:
 p oij hoc d aal et petry d hoc, etm petry d aal.
 poterit intly imde inferre hanc gubioe qo petry d
 aal. qo ia pt dari sylms g dionaty, in quo positus
 promissis ad gubioe d p requirit iudicium diffu-
 de bonitate sequitur, nimiru hic: si oij hoc d aal
 et petry d hoc: etm petry d aal: p oij hoc d aal et
 petry d hoc, qo petry d aal.

130.

Hoc autem posito ad e, cui in aliis syllogis gionati
requiritur iudicium de bonitate gsequia, à promissis
distat.

Oris 4. Ad inferenda gclusioe in syllogis et ca-
tegorico n̄ prerequisite iudicium de bonitate gsequia
obtusa, distat à promissis et gclusioe.

P. Nec auctoritas, nec experientia, nec ratio sapi-
suadet necessitate cogendi iudicium gop. De aucto-
ritate et experientia puto, qd n̄ ipsi quidem adver-
sari motui sint libere: quo ad ratio-

p.a. si gclusioe necessitas dret procedere tale iudicium
de bonitate gsequia obtusa ratio l. unica l. certe po-
tissima est, quia bonitas gsequia obtusa seu
genus obli. promissari cui obli. gclusioe s̄ mo-
tivum sine assentiendi gclusioe, nec potest inter gclusioe
gclusioe assentiendi gclusioe obli. promissari, nisi adve-
tat obli. illa inter se esse genera et unam ad-
tero sequi: s̄ hoc ratio nulla est, gop. p.m. Ad hoc

ut aliquid intelligi sit notum ad alterum affirmandum
sufficit, si ratio apprehendat, et n̄ debet ratio attingi.

ḡt autem iudicium: gop. etiam si bonitas gsequia
obtusa sit notum assentiendi gclusioe n̄ t̄n

inde sequi, qd illa deat gnoti f̄ iudicium
procedens gclusioe: s̄ ad summum sequi, qd

ratio deat f̄ simplicem apprehensioe intelligi re-
presentari. gsequia patet a. autem gstat ex
distinctori virtute. quali: s̄ hoc pro: quia sol l.

est diei e. In tali enim distinctori virtute obli. pro-
cipue l. promissari virtute s̄ motum ad assen-
tiendum obli. gclusioe virtute, et t̄n n̄ affluet f̄ actu

iudicium procedentem, alioquin id n̄ virtute, t̄n, s̄
s̄ s̄ distinctori evaderet.

firmus: Ex iudicium virtute, seu proinde inter notum
ex t̄n. Ad tales enim pro faciendum

131.

intelligit sufficienti ratione ac distincta ab apprehensionibus
terminis: quod etiam ab evidenti apprehensione generis
oblati promissum vel oblati gelationis et scilicet ab
istis promissis sufficienti ratione ac distincta
intelligit, ut per unum actum et illi generi et scilicet per
itaque ac per oblati oblati promissum apprehensio oblati
gelationis. Difficultati enim aliqua dixerit
asignabit.

Ob. 1. Oblati promissum non movet intellectum ad apprehendendum
oblati gelationis nisi in quantum habet generis vel illud, quod hoc generis 132.
de quoque antequam intellectus oblati gelationis apprehensio, atque hoc
generis est ipsa bonitas quae oblati quod hoc de quoque
ante gelationem Q. d. 1. e. quod hoc generis de quoque
actum iudicii antequam intellectus oblati gelationis apprehensio non quod
de prius quoque scilicet et simpliciter ac evidenti apprehen-
sione q. c. neq.

Quia: si apprehensio hoc evidenti hoc ipso deo intellectus videtur
oblati apprehensio atque ita adhuc dari deo iudicii de bonitate
quae ex evidenti vel huius apprehensio tamen huius
intellectus generis illi deat apprehensio per aliquem actum
iudicii distans a gelatione.

Ob. 2. Bonitas quae oblati scilicet partiale motum per intellectum
apprehensio oblati gelationis: quod de quoque per actum iudicii ante gelationem
p. c. huius intellectus oblati promissum deat apprehensio ante gelationem quia
illud est motum ad apprehendendum oblati gelationis, quod si etiam bonitas quae
oblati scilicet partiale motum ad apprehendendum oblati gelationis
de etiam illi apprehensio intellectus ante gelationem.

R. T. a. n. e. ad p. n. a. posse enim aliquid esse motum
ad alterum, quoniam appetitum unum scilicet procedat
appetitum alterum, patet ex supra dictis de disjuncta
nec virtute. Quod quod, quare in disjuncta scilicet intellectu
oblati promissum apprehensio deat, antequam apprehensio

oblo gelationi nō illa in obice assignata, p̄ hoc
quia nisi apertis promissis procederet apertis
gelationi nō est amplius distinctio s̄c̄, p̄ totum int̄,
ut appat. ex utriusq. distinctis descriptione trāita
in sumulz.

124 Ob. 3° p̄positi duabz promissis et virtutibz et bene
int̄, nō raro subsistit de inferenda gelatione et
istal subinde uno nō inferimz maxime p̄ s̄c̄ long
in nō sit indirecto, p̄ huius rei rō alia nō
qm̄ quia in talibz casibz nōdū gnorimz bonitē
q̄sequis obice, q̄ hoc dē gnosis, anteqm̄
inferat gelatio. Et. d. m. p̄ huius rei rō
alia nō ē, qm̄ quia in talibz casibz nōdū
gnorimz et actu iudicii bonitē q̄sequis obice
n. m. qm̄ quis hanc nōdū gnorimz nec factū
iudicii nec saltem p̄ archetipicū aliquā sim-
plicē T. m. et d. c. q̄ bonitas q̄sequis obice
dē gnosis p̄ et actu iudicii anteqm̄ inferat
gelatio n. saltem p̄ archetipicū simplicē T. .
Ob. 4. p̄cipue directivā ad inferenda gelationi
et s. g. hoc: quocunq. sit eadē unitertio, p̄
eadē int̄ se: q̄ positū promissis anteqm̄ in-
ferat gelatio dē int̄, saltem gnoscere illud
principium et int̄ponere hunc s̄c̄m quocunq.
p̄ eadē unitertio p̄ eadē int̄ se p̄
toma positivā promissis p̄ eadē
unitertio q̄ p̄ eadē int̄ se. P. i.

n. c. quia de illo syllogismo postea iterum rediret questio,
quasi syllogismus ante illius conclusionem dicitur im-
poni, et sic iret in infinitum.

¶ 2. d. a. dicitur proprium et dicitur in hoc sensu
quod illius proprii veritas sit partialis nobis
dicitur ante actum conclusionis, et ante aliquem indium
prognosis n. sedes enim faciunt plures syllogismos
nisi cogitando de eis proprio ita univocaliter
sumpto. Est directivum in hoc sensu, quod illi
proprio innitatur infallibilitas omni syllogismum
et sic illud sit demonstrandum c. a. et n. c.
¶ 2. an praestito assensu praemissis evidentibus
intellectus necessario inferre debeat conclusionem?

Art. II.

An praestito assensu praemissis
evidentibus intellectus necessario
inferre debeat conclu-
sionem?

Quo 1.º praemissis etiam evidentibus n. sit necessitatis intellectus
ad inferendam conclusionem. Apertius hoc manifesta est
experientia, multi praemissis legibus ignari concessis praemissis
etiam evidentibus, tamen interdum dubitant de consequentibus.
etiam illi oino negant, maxime si syllogismus sit in modo indi-
recto. Haec autem experientia quia saepe contingit quibus
ac etiam bene penetratis praemissis evidentibus, ita ut de illarum
veritate nil dubii suspensio, tamen intellectus non apprehendat conclusionem

causam vel quiescere: unde fit, ut etiam absentibus
oblatio promissorum condatur, sed non absentibus oblatio
quiescere, quia non advertit, hoc ex illo necessario sequi.

Primo 2°. propositio absentibus promissum evidentibus et
tunc etiam iudicio s. saltem apprehensioe evidente
de bonitate sequitur oblatio, intell. non potest positive dis-
sentire oblatio quiescere, atque ita necessitas talis
quiescere saltem quo ad se, ut loquuntur, in quibus
sunt posita, quod circa oblatio quiescere elicit aliquid
actus, elicere non potest dispensationem, sed tantum absentibus.

Quiescere probatur per 1°. experientiam omnium doctorum, qui ques-
tionem hanc examinauerunt.

2°. Experientia. 3°. ratio, quia intell. non potest
iudicare esse falsum nisi, quod evidenter ipsi promissum
et verum, aliter negare posset omnia etiam 1^a propria:
pro promissis evidentibus et per iudicium l. apprehensioe
evidentem de gratia oblatio promissorum vel oblatio
quiescere intell. oblatio quiescere evidentibus promissum ve-
rum: ergo non potest iudicare, nisi esse falsum, et sequens
non potest illi positive dissentire.

Primo, intell. a proba nobis dicitur ad ques-
tendum oblatio proest ipsi sufficienti promissum: ergo
oblatio, quod ipsi sufficienti promissum ut verum non potest
negare nisi ut verum.

Primo iterum voluntas non potest in bonum qua tale
ferri et actus odii, sed tantum et actus amoris: ergo non
intell. qui est proba minus libera, quam voluntas
ferri potest in verum ut verum, et dispensationem, sed tantum
absentibus: sicut enim bonum qua tale non est oblatio odii
tunc verum qua tale non est oblatio dispensationem.

Formas deniq: si intely sponte a se ipse promissas
 evidat, qui dicit: omnino hoc est aul, si postea i. hoc
 posset secul eliere hunc autem petry n. d. aul
 posset secul a se ipse deobg manifestis q. horis. di-
 ceret enim omnino hoc est aul et secul alq. hoc
 fuit petry n. d. aul: q. sequit e. an. possibilia q. op.

Ratio 3. Propter ac sponte a se ipse promissas evidat
 et h. iudicio l. facta apprehensio evidat de 136.
 bonite q. sequit obvia intely de postea a se ipse
 obvia q. sequit, atq. ita necessitat ad q. sequit etm quo ad
 exercitio. Ita sentia longe q. sequit, nec t. t. t.
 factis eiusdem q. sequit p. ut alq. putant. Optima
 fore probas videt ee hoc.

Quando unq. intellui veritas aliqua obvia ponit
 apprehensio evidat, n. p. ille a volente impediti
 ne eidem a se ipse, si ab illa rapit ad latensu
 atq. f. promissas evidat una n. apprehensio
 evidat l. etm iudicio de bonite q. sequit ponit
 intellui evidat veritas obvia q. sequit. q. op. n. d.
 certa M. vero q. sequit videt t. m. ad experia
 et q. hoc una ex capite intely n. p. n. a se ipse
 h. i. p. p. q. d. intellui representat, quia
 representat f. apprehensio evidat, et ponit evi-
 dente ut vera, h. etm ex eo, q. obvia evidat q. sequit
 et veru representat intellui et p. bonu illi
 unde videt n. posse in illud n. f. f. f. a se ipse.

Confirmari solet q. sequit a parite n. alij potis
 q. sequit, sicut visiva, auditiva, qua obvia ite
 applicato et reliqui ad agendu requisitibz oibz latij
 n. p. a volente impediti, ne agant, idq. d. d. d.

ce potius necessaria: go et intell, quia et ipse
potius quoslibet, et int potius necessaria, numerus
obto + promissas evidentes, et iudicia, appre-
hensivas evidentes de bonitate sequitur sufficienti
applicato et potius reliquis ad agendum re-
quisitis, n' sit a voluntate imperio ne agat
obto asperando. Nec

Dicas, int estere ad asperu obto evidenti potius
prostantu requisita ce etm libera imperio
volentis: hoc eni n' maiore iura ac fun-
dnto diuisi qm quo qui diceret, ad videndum
obto oculis dare potius requiri libera vo-
lentis imperio.

157.

Ob: 1° Ita 3^a quibus. Nihil bonu creatum
necessitat voluntatem ad amorem sui: go atq nulla ve-
ritas, creata necessitat intellu ad asperu.

R. 1° retor: Nihil bonu creatu necessitat voluntate ad amo-
rem sui: go nulla lux creata nullo color necessitat po-
tentia visiva ad visioe sui. In hac retorqoe negati-
vitiq sequitur, quia voluntas e potius libera, po-
tia autm visiva e necessaria. Im itego respo da-
potia intellua respu obto evidenti potius. Quid
oe bonu bonu creatu ht admixta sibi malitia
seu defectu in parte boni. Veritas autm crea-
ta cordis n' ht admixta sibi malitia, seu de-
fectu in parte q veri. Id e falsitas, unde ad miru
si voluntas respicere pot bonu creatu, n' etm intellu
veritate creata evidenti sibi potius.

Ob: 2° promissa evidenti saepe praecedunt tempore
quiescentem: go ad hanc n' necessitant intellum.

R. d. e. promissa evidentes et quibus absq iudicio
e. quibus evidentes de bonitate sequitur saepe

precedunt tempore gloriose c. et quita in tali
iudicio l. quatenus evidenti de bonitate offi-
cio n.a. et sub eadm. d. d. c. et n. c.

Ob. 30. Intelligi sub imperio voluntatis, quod potest ab hac
impediri, ne asserat gloriose. De. d. a. in
materia evidenti c. a. in materia evidenti n. a. et c.
in materia evidenti expediebat intelligi se sub imperio
voluntatis, ne sepe necessitates hoc ad asseren-
dum falso, cum sepe falso ea l. maiore proba-
bilitate ponat intelligi ac verum, in materia tantum
evidenti ad expediebat intelligi ut est sub imperio
voluntatis, et ab hac impediri potest a effectu
maximi sui ac puri boni, sicut a quidem evi-
denti vera. Adde tamen, quod intelligi, etiam in materia
evidenti subest aliquo modo imperio voluntatis, saltem
indirecto, quatenus sicut hoc illud potest distrahere
ac divertere ad alia obta, ne eadem nimis
diu inhareat, siquidem reddat impotens ad effi-
cenda utiliora.

Ob. 4. Potia loco motiva et potia necessaria, et tamen 156.
sub imperio voluntatis, et sicut alia ex parte actus
i. proximi requisita ad hoc, ut potia loco motiva
agat, requirit imperio voluntatis, quod etiam si intelligi
sit potia necessaria tamen potest esse sub imperio voluntatis,
et potest hoc requiri ex parte actus i. proximi
ad hoc ut intelligi agat, De. n. sequitur et pariter.
Nam potia loco motiva non habet obta, a quo rapi potest
ac distrari ad agendum, et expedit, ut illa subest
sub imperio voluntatis, potia vero intellectiva habet obta
a quo evidenti potest rapi potest ac distrari ad agendum,
more alieni potiarum profitorum, et non erat necesse

ut intell^g quo ad aspectu obto evidenti profito prop-
tandum subly eet imperio volenti nisi tunc
indirecte, ut superiq^z & insinuati.

Ob: 5. Ex nra sentia sequit, qd voluntas n^o pot^{est}
efficere, ut intell^g cesset ab aspectu ulliq^z gl^o-
sioz evidenti: & eni eadm^o r^o de gl^onuar^o
aspectu et de i^o eiq^z productioe. R^o d.
sequela, sequit, qd voluntas n^o pot^{est} efficere
directe, ut intell^g cesset a gl^osioe evidenti
qudm^o manet eadm^o cause, inq^z obto eadm^o
modo intell^g applicati^o c. sequit, qd voluntas
hoc n^o pot^{est} efficere saltem indirecte dispen-
tendo intell^g ad aliud obto, atq^z ita obto-
rends, ut p^{ri}o obto n^o sit maneat tal^o vi-
vante ac evidenti representata intell^g ut an-
tea n. sequela.

Ob: 6. pot^{est} sepe ex eisdem promissis inferri di-
versa gl^osioz nempe unitali l. parlati di-
recta l. indirecta, et t^o intell^g n^o sit inferri
diversas: q^o n^o necessis aspectu i^o veriti suf-
ficiante profito. R^o intell^g necessitati
ad o^{mn} gl^osioe, qm^o evidenti videt sequi
ex promissis, et qm^o inferre pot^{est}.

139.

Ob: 7. Intell^g i^o pot^{est} d^{ist}rate ac limitate vir-
tuti, unde assignabili i^o numero actuali ultra
quos n^o pot^{est} simul in eadm^o instanti producere
plures: ponang q^o, hunc numeru^m ampliari

p' assensu promissum et evidente quocumque bo-
 nitate officio, in isto casu n' pot' intell' assensu
 quilibet. go tali assensu n' fit e' necessitas. R.
 1° Transmissio casu et anecdote d. c. go tali assensu
 n' fit e' necessitas absolute T. n' fit e' necessitas
 saltem tunc, quado e' possibile et n' superat
 vires intell', seu quado iuxta adversarios
 assensu tali a voluntate intellui pot' imperari. c.
 R. 2° probabile n' posse utle g'ingere tale
 casu quia atq' illi, qui s' mediis proximi et
 recipiunt ad ultionem artu' dicendum n' pot'
 exhaustire virtut' potia, eamq' reddere impo-
 tente ad ultionem artu'. Artu' 3. an praestito
 assensu promissu solum probabilit' et h'is vicinis
 l. apprehensio de bonitate officio obtusa intell' ne-
 cessitates ad inferendam g'le p'ae!

Art. III.

An praestito assensu promissis probabi-
 libus solum, et habito iudicio l. apprehen-
 sione de bonitate consequia obtiva intellus
 necessitetur ad inferendam conclu-
 sionem!

Dico 1° probito qd intell' assensu fuerit promissis
 probabilit' et fuerit iudicium l. evidente apre- 140.
 henpion de bonitate officio obtusa, n' pot' sicut in

eadem instanti oblo gubioj positise difpen-
 hre. Ita oes, et opinot.

Deo d, quia hoc ipso, ad oblo gubioj fitae gra-
 uat centlos gneum in oblo promissarum,
 et in ipso identitate, intly, si absentioes
 oblo promissarum et differentioes oblo gubioj,
 eadem oblo in eodem instanti absentioes et dif-
 ferentioes, apsonariety, qthria gnta ut talia.
 hoc autm intly facere n' pt, alia affret fal-
 su et falsu qop.

Dis 2: profito aserpu promissu probilibz et
 profito etm iudicio l. qrebenfioe euidate
 de bonite qsequia obloa probabiliz n' nece-
 sitat intly ad inferenda gubioa.
 p. si intly in tali casu necessitat ad infer-
 enda gubioa teni l. necessitat independnt
 ab imperio volentiz l. dependnt ab imperio
 volentiz, in qnta fill hoc profito aserpu
 promissu necessio intly inperat gubioa.
 neutru pt dici: qo n' necessitat. M. patet
 m. p. r'iprimz, quo ad i' membru qndiu oblo
 aliqd intly d' p'omiz et euidate verum,
 intly n' necessitat independnt ab imperio
 volentiz ad eundm aserpuend: p' profito aserpu.
 se promissu solu probilibz et profito etm
 iudicio l. qrebenfioe euidate de bonite
 qsequia obloa oblo gubioj n' du' promit
 intly ut euidate verum: qo intly indepen-
 dent ab imperio volentiz n' necessitat ad
 aserpuend oblo gubioj. M. patet in p'ilibz

hæreticis, qui, licet ipsi ponant mysteria
fidei ita probabiliter, ut nō sint prudentes
eis nō asserenti; quia tamen nō ponunt evidenter, et
perversa voluntate imperio eisdem nō modo nō asser-
tione, sed etiam positive dissentiant. n. verbo
probatul: Et asserit evidens sit, oblatu gelusio et veru, 141.
si veru sit oblatu promissari, tamen quædam evidens
nō, oblatu promissari absolute et veru evidens,
etiam nō, oblatu gelusio absolute et verum:
si etiam si intellus asserenti oblatu promissari pro-
babiliter et evidenter agnoscat, quod si illud ve-
rum sit hoc ipso etiam verum sit oblatu gelusio,
tamen evidens intellui nō, quod oblatu promissari
absolute sit veru: ergo evidens etiam nō, quod oblatu
gelusio sit absolute verum.

Confirmat etiam proposito promissari probabiliter asserenti
nō evidens intellui, promissari et veras:
ergo nō illi evidenter ponit absolute identas
extremorum vel eodem tertio, ergo nō ponitur
illi evidenter absolute identas extremorum
inter se: ergo nō necessitas ad hanc asser-
tenda independentis ab imperio voluntatis,
vel sola evidenter oblatu independentis ab im-
perio voluntatis, necessitate sit intellui ad
asserenti: ergo nō necessitas ad asserenti
absolute gelusio.

Deest aliquis, oblatu gelusio, ponit ut evidenter
veru, saltem quod rationale ideoque intellui necessitari

142.

ad asserendum illi saltim quod rationale. p
 Contra est oblatio quod ponitur ut evidens verum
 saltim rationate aliud n' est qm qd intellu evidentes
 appareat, qd si verum sit oblatio promissum, verum etiam
 sit oblatio quod: p hoc intellu totum necessitas ad
 ferendum iudicium quod rationate fuit, qd, si verum sit
 oblatio promissum, verum etiam sit oblatio quod, diverso
 necessitas ad iudicandum, qd oblatio quod absolute
 sit verum: go aliud necessitas ad inferendum quod quia
 si promissum fuitmi probabile se absolute quod
 etiam de ea absolute, iudicium vero aliud quod rationate
 totum e' iudicium de bonitate quod quia de unig respicit
 hic n' disputat.

Deum vero oblatio quod n' quidem apparet evidens
 ut verum evidens quod quia, apparet in evidens
 ut verum evidens quod quia. sed

Contra e' oblatio quod evidens quod quare, ut verum evidens
 ut verum evidens quod quia aliud n' est qm quod rationate
 intellu, appareat, qd si oblatio promissum sit verum
 verum etiam sit, oblatio quod: p hoc, ut modo dictum
 e' intellu totum necessitas ad iudicandum, qd, si
 oblatio promissum sit verum, verum etiam sit oblatio
 quod, n' vero necessitas ad iudicandum, qd
 oblatio quod absolute sit verum, go.

143.

Deum deniq' saltim evidens ce, qd oblatio quod sit pro-
 babile, et quod intellu necessitas ad iudicandum, qd
 sit probabile.

Contra e', quia iudicium, quo intellu iudicat oblatio
 quod ce probabile plerumq' n' totum e' iudicium probabile
 si evidens: go n' e' quod quod fuitmi probabile, de qua qua-
 rit: quare enim, an postea promissum probabile intellu
 necessitas ad inferendum quod quod probabilem, qua
 absolute iudicet, oblatio quod ita se h'et, n' vero

an necessitas ad inferendam quiescentem evidenciam qualem
 et qua indicat, quod probra sit oblatio quiescentem ita sa-
 bre. Imo si positi, his promissis: omni matris diligit
filium, si pater a matris, intell. inferret hanc
quiescentem, quod pater probra diligit filium, quod
probra est, quod pater diligit filium. Ad hoc sonus
 syllogismi, cuius promissae sunt absolute et deivi ce-
 quiescentem vero videtur, seu de modo.

P: nunc etiam altera pars minoris, i. e. syllogismi positi.
 Non potest probari, si vere gratis dicitur, quod propositio
 promissis, probra aperiens voluntas deat necessitas
 intell. imperare quiescentem: quod tale imperium voluntatis
 ad necessitas. Quia patet a. autem apparet ex so-
 lute odium.

P: 2o. voluntas intell. ut necessitas imperat aperiens
 praestandum oblatio promissam probra, quia oblatio
 illud a promissis ut conditio verum. Et intell.
 aperiens promissis exponit periculum errandi:
 si etiam post aperiens praestitit oblatio promissam pro-
 babilium oblatio quiescentem ut promissis ut verum existenti,
 et intell. aperiens quiescentem exponit novo periculo
 novi erroris: quod voluntas illi ad necessitas imperat
 talem aperiens.

Confirmatur. si voluntas intell. ut necessitas imperat quiescentem. § 44.
 quiescentem, necessitas etiam imperat, ut deus aperiens oblatio
 promissam, ut quiescentem, ut postea probabit, et
 adversarij plerique, quodunt reflectat se supra pro-
 missas, earumque oblatio deus affirmat: si voluntas
 imperat, et praestitit ab intell. aperiens oblatio pro-
 missam probra, intell. ut necessitas imperat
 ut eidem oblatio promissam deus aperiens, quod.

P: m. Oblatio enim praemissam ut apparet evidenter
 post aperiens illi praestitit, quoniam antea apparet:

go si voluntas antea n̄ necessio imperavit
intellui assensu obto promissum prostandum,
tunc etn̄ post promissas elicitas n̄ necessio
imperat intellui, sed eund̄ obto denuo aliu
novu assensu proffat. Arg 4. soli: obior.

Arl 9 IV.

Solvuntur Obiectes.

145. Ob. 1° Sylm̄ i orao in qua quibda positu aliud
quippi ab his qua posita s̄ necessio auudit ei
q̄ hoc s̄nt. s̄ hoc d̄sio n̄ est vera, si etn̄ positu
promissu filibz n̄ necessio sequeret q̄lusio filii
q̄.
De. n. m. sufficientes eni etn̄ in nra sentia falsa
veritas huius d̄sio, si ita explidet, ut s̄nt s̄nt
Sylm̄ et oratioe in qua ita dispositu s̄nt
hinc et p̄ces, et si vera s̄nt promissu filii,
necessio etn̄ vera s̄nt q̄lusio filii. Nā etn̄
iusta nos hoc veru ē de quocunq; integro
Sylmo falso bono: licet eni positu his promissi
p̄ces mater diligit filiu. s̄ presta i mater:
necessio n̄ s̄nt, ut intell̄ addat hanc q̄lusioe
q̄ presta diligit filiu, atq; ita totu Sylm̄
s̄nt solvat, si totu illu absolvit addendo dilicta
q̄lusioe Sylm̄ hū integro i tali orao, in qua
d̄sio disposita s̄nt p̄ces ac hinc, et positu q̄
vera s̄nt promissu, n̄ s̄nt ac falsa q̄lusio.
Porro d̄sioe hanc Sylm̄ in dicto sensu
auiprima ē, et n̄ in hoc sensu, q̄d Sylm̄
s̄nt orao, in qua positu promissu filii
intell̄ necessio addere et etn̄ q̄lusioe filii.

p. iustm rariobz quibz sentiam nostra proba-
ring, nec adversari qvoviu ppponere dnt p
probare et

firmas ex eo, quia, uti videmz, ita positiz
promissz evidentibz ta n' p'p' sequit quluzio p'p'
si nimiru n' h'z iudicio l. apprehensio evidenz
de bonite qsequia, ut sope n' h'z.

Ob: 2. Uesiz promissz probilibz et h'z iudicio l.
apprehensio evidente de bonite qsequia obtra ade, pu 146.

noni intellui evidenz qsequia obtra: go intellui
dt eidm assentiri: p' assentiri qsequia obtra d
inferre quluzioe qaz. It. d. a. uesiz promissz

noni intellui evidenz qsequia obtra solu qdionata e.
Absoluta n. a. et d. e. go intellui dt assentiri qsequia
obtra qdionata, iudicando fuit extrema ce idm
int se, si st idm cum eodm tertio c. go dt assentiri
qsequia obtra absoluta, iudicando fuit extrema ce idm
int se, quia st idm cu eodm tertio n. c. et p'p' d.
p'p'umptu, p' assentiri qsequia obtra absoluta d in-
ferre quluzioe: i. assentiri qsequia obtra solu qdion-
ata d inferre quluzioe n. p'p'umptu et qsequia.

Dices 1. Non ming evidente ex promissz probilibz
sequit quluzioe probli, qm ex promissz evidentibz
sequit quluzioe evidenz: go sicut promissa evidentes
necessitant intellui ad quluzioe evidente, ita promissa
probles necessitant intellui ad inferenda quluzioe
problem.

It. d. a. Non ming evidente sequit qdionata ex pro-
missz probilibz quluzioe probli, qm evidenz ex
evidentibz c. n' ming evidente sequit absoluta ex
promissz probilibz quluzioe probli, qm ex evidentibz
evidenz n. a. et c.

Ad inferenda quluzioem evidente necessitat intellui

quia ipsi evidens est, et absolute sequi ex promissis
hoc autem ipsi non est evidens de glupiae probabili, quod
nam non necessitas.

147. Præterea si evidens est conditionate sequia obvia, tunc
purificata quod evidens absolute: sed obvia
sunt promissarum quod illa purificata: quod proposito
hoc assensu glupia obvia evidens absolute:
quod intelligi eandem absolute de assensu. Ex. d. M.
Si p. tunc purificata evidens quod evidens evi-
dens absolute sequia obvia est tunc purificata
solum probabilis quod evidens absolute
glupia obvia non M. et d. m. sed assensu pro-
missarum quod illa purificata evidens non puri-
ficata solum probabile est. m. et n. c. ut etiam
transmissa M. non simpliciter m. nam licet sit
evidens, quod pater diligit filium si pater mater
diligit filium et pater sit mater non tunc
evidens est, quod pater diligit filium, si ego
iudicem oem matrem diligere filium et pater
et matrem posui eum utrumque hoc iudicare
quod pater diligit filium. Unde quod, qua
evidens est, quod pater diligit filium non est meo
assensu propositum est. prostando promissis, sed
veritas promissarum. Quare hoc quod assen-
tialiter promissis non purificata quod, sed qua
evidens est pater diligit filium, sed purificata
est hoc, quod promissa, quod assensu sit vere.
hoc quidem verum est, quod assensu promissis
iudicem purificata quod, qua purificata
absolute evidens est, quod d. g. pater diligit
filium hoc tamen iudicium non sit mihi evidens
quod purificata quod, unde etiam non sit absolute

videtur, quod peccata diligat filius.

Ob: 3. Proposito aspectu promissionis pro illis
et isto iudicio l. apprehensione existente de
bonitate sequitur intellectus potest aspectu quibus:
quod dicitur illi aspectu, quia potest necessaria
qualis est intellectus quod potest agere, igitur necessitas.

Q. 1. retro quod propositum intellectui mittitur
fieri in motu, et credibilitate intellectus potest mitte-
re illi aspectu: quod necessitas illi aspectu.
Item apprehensione promissionis pro illis intellectus potest
aspectu, quod necessitas illi aspectu.
Utramque sequitur agant in seipsum.

Q. 2. d. a. proposito aspectu promissionis pro illis
et propositum in seipsum imperio voluntatis, quod
hoc intellectus aspectu quibus imperat, intellectus
potest aspectu quibus: c. prosequendo ab
imperio voluntatis, n. a. et c. Potest necessaria
agitur necessitas, quod ita proxime potest agere,
ut posita sint omnia ex parte actus primi
ad agendum requisita: in alia autem ex
parte actus primi requisita, et hoc ut intellectus
potest aspectu ob hoc solum pro illis proposito, deum
imperio voluntatis, ut patet in aspectu fidei
et in aspectu promissionis, quod in eodem proposito
aspectu promissionis pro illis, tamen non deum existens
appareat veritas absoluta quibus ob hoc
intellectus non debet necessitas eodem aspectu, nisi
accidat imperio voluntatis.

Ob: 4. Quando intellectus existens generat, duo aliqua
necessitas in se esse generata, ita ut unus non potest dari
sine altero, implicat, ut aspectus unus, et non aspectus 348.

Alteri: si posito iudicio l. apprehensioe evidante
 de bonitate sequitur intell. evidante quod sit obli-
 gatus ut obli. quod sit: go implicat, ut apret
 obli. promissarum, quin apret obli. quod sit
 Re. d. M. quod intell. evidante q. tunc implicat
 ut apret unum et n. apret alterum, si ita unum
 apret, ut ipsi sit evidans, illud unum dari c.
 Reg. n. M. et c. n. sub eadem d. c. et n. c. intell.
 in iudicio l. apprehensioe de bonitate sequitur p. q.
 n. quod sit, q. q. obli. quod sit ita sit quod sit
 ut obli. promissarum, ut, si hoc des. necessio
 des. etn. idud. Quod autem obli. promissarum
 probat des. n. sit evidante, etn. idud apret
 dari: unde etn. n. sit evidante, q. des. obli.
 quod sit, et sequente n. necessio ad prostan-
 dan. illi apretu. proripue, q. bene notanda
 est, si evidans quis talis quoniam, primu. se-
 que, et saepe q. tingit, apretu. proripue
 missis.

Ob. 5. Obli. quod sit, realiter idem ut obli. pro-
 missarum: go implicat, ut intell. apertias
 obli. promissarum, et n. apertias obli. quod
 sit, alias eadem obli. apertias et n. apertias
 des. pro eadem instanti. Re. ... a. d. c. go simpli-
 cabt, ut intell. apertias obli. promissarum, et n.
 apertias obli. quod sit, et eundem actu q. quem
 apertias obli. promissarum c. go implicat, ut n.
 apertias obli. quod sit, et aliu. novu. actu ab
 apertias promissarum realiter distat n. c. n. hic quod sit
 an. intell. apertias sit obli. promissarum, quin
 et eundem actu saltem implicite apertias
 obli. quod sit, s. an. obli. promissarum et quod
 sit, apertias sit q. ipsas promissas, quia

alio notu actu gelapioi a promissis realiter
 distinet eum obto gelapioi tenet explicita
 aphantia et hoc solum negant nec probat
 oppositum et aduersitat. eorum: si enim postquam
 intellexit et promissas aphantia et obto gelapioi n
 rursus eum aphantia et gelapioe n sequi, quod
 eum obto in eandem instanti aphantia et aliqua
 actu, et eum obto eandem actu n aphantia
 potestatem sequi, quod eum obto aphantia et una
 actu et n aphantia et aliter actu, in quo nulla
 e contradictio.

Ob. 6. Non potest voluntas efficere velle sine
 quoniam velit eum media, que apparent ne-
 cessaria ad illa finem: ergo intellexit n potest aphen-
 tiam promissis quoniam aphantia gelapioi, unig
 veritas apparet necessaria quoniam promissis
 D. n. o. disparitas e, quoniam velle efficere sine,
 et velle finem, quoniam in nobis, et si voluntas
 fas n eligit media necessaria ad finem, n vult
 finem quoniam nisi e, ergo vult et n vult quod
 e impliatoriu. m. patet quoniam sine electioe
 medioum necessarium apparet finem n posse
 haberi: ergo si voluntas n exercet talem electioe,
 n facit quidquid in se e ut beat finem. si
 aphantia promissas n e atq; ex sua natura
 ordinata ad ulteriorem operacionem, ad quam
 necessario requiritur actu gelapioi, et si n
 renouat intellexit aphantia promissis, et pos-
 sendere aphantia circa gelapioe.

Ob. 7. Non potest voluntas velle aliquid, cuius
 videt alteru e quoniam, quoniam hoc ipso velit
 illud aliud: ergo solum intellexit n potest aphen-
 tiam quo videt e aliud quoniam, nisi affret
 et n illud aliud. D. n. a. maxime si
 aduersentia ad quoniam unig in altero
 n videtur, si sequat volitione priori obto et adpue
 magis si dari potest puto omnis libera.

Et certe penitus amare potest ac vehementer desiderare actum aliquem peccaminosum, in quo videtur esse quendam eternam damnationem, quin actus ac desiderat ipsum damnatum, unde paritas pro nobis potest in quibus gratia nos.

149. Ob. 8. Non potest voluntas intelligi imperare ut eliciat praecipuum probles, quin hoc ipso imperet ut eliciat etiam voluptuositatem: sed post apprehensum praecipuum problium necessitas etiam elicit voluptuositatem saltem ex necessitate appetitus voluntatis. P. a. non potest dari iudicium seu apprehensio, quod ipse dirigat ad volendam suspensionem voluptuositatis, seu quod in idem recidit, voluntas non potest hinc ratione aut motivum talem apprehensum suspendendi:

Q. 1. Ad hoc ut intellectus suspendat voluptuositatem, forte ne quidem quod hoc actus voluntatis imperante eorumque suspensione potest sufficere negationem actus imperantis voluptuositatem.

Q. 2. et propaliter n. a. maxime si iudicium apprehensio de bonitate sequitur si sequatur apprehensum praecipuum problium et imperium, pro voluntatis apprehensum illud imperavit. Ad praesens antecedentis itere n. a. motivum suspendendi voluptuositatem iuxta Cardinalem Bala. phianum sufficiens interduci esse potest ut evitet periculum de nimis radicanda in animo perniciose aliqua h. molesta quovis qualitate esse potest voluptuositatis. Aliud et univale motivum

ce pt, ne voluntas intellui imperando gub-
 sionem eundem exponat novo periculo ex-
 randi; sicut enim promissa probles pnt ce
 false, ita et gubusio pnt ce novo acty falsy.
 Dices i: voluntas, de intellui apensu promissari
 imperavit, id pperavit hoc motivu: qd dicit
 illud in eodem instanti acceptare et ab illo
 fmittere se viciu abstinento, pnt illud ab apensu
 f gubusio eundem obls proppando, cui ial profti-
 bit apensu f premiffas.

Q. n.a. motivu emi absterrens voluntate ab eli-
 cendi promissu erat periculum elicendi pro-
 missas falsas et hoc motivu a voluntate fuit
 n quidem pcellatu, s ta pperate ac neglecte
 de intellui imperavit apensu promissari. mo-
 tive vero absterrens ab eligenda gubusio e
 novo periculum elicendi etn gubusio falsa
 et hoc motivu adu e pperatu ac repte-
 diatu a voluntate, quia hoc intellui imperavit ap-
 sensu premiffari, sicut si alium pponat
 dua gemma, de quaru bonitate aliquis du-
 bitat, motivu absterrens ab emptioe unig
 gemme e coimula incurrendi damnum
 f illig emptioe, et motivu absterrens
 ab emptioe alterig gemma e periculum
 incurrendi f illig quoq; emptioe aliud
 novi damnu a pviore dictu, et f hoc qd
 qui pperaverit pviu motivu imperando
 sibi emptioe unig gemma, adu sequit qd
 pperaverit alteru quoq; motivu, s pt
 adhuc ab illo fmittere se viciu notando
 emptioe alterig quoq; gemma, ne se exponat
 novo periculo alterig novi damni.

Dices 2°. Non potest voluntas velle positivam
 medici apti ad quiescentem, nisi siue velit quies-
 centem, siue non, siue promissa sit medicina
 apti ad quiescentem, quia non potest velle boni pro-
 missas, quia non velit etiam quiescentem. D. d. a.
 Non potest voluntas velle positivam medici apti ad
 quiescentem illam, seu necessarium tractantem, hinc
 intendibilem apti quiescentem, nisi siue velit
 quiescentem, siue non, siue velle positivam medici apti
 ad quiescentem, illam tamen non necessarium seu tra-
 ctantem, nec unice intendibilem apti quiescentem,
 nisi etiam velit quiescentem. M. et proteritis
 d. m. n. c.

Ob. 9. si quis diceret, se quidem iudicare, quod
 mater diligat filium, et quod pater sit mater
 nobis tamen non vult iudicare, et tamen pater
 diligat filium ab omnibus videret. ergo signum est
 quod non sit voluntas velle, ut intelligatur
 voluntas, postquam assensum et promissum.
 Q. T. a. n. e. si quis diceret, se dubitare
 an Roma adhuc existat videret ab omnibus, et
 tamen est possibile ut qui saltem in presentem
 de hoc dubitet. Quod si quis diceret
 se promissas aliquas licet tamen vobis
 non obstantem periculo erroris tamen iudicare ab-
 solute illas esse veras deinde vero imede
 post nullo alio novo motivo in gratia aue-
 dente interrogatus an adhuc iudicet promissas
 illas esse veras ille autem responderet, se hoc non
 amplius audent iudicare sub periculo et-
 tandum videret et ille, et tamen etiam iuxta
 adversarios est possibile, ut postquam aliqui in

uno instanti prorsus prooblibz a qtempto pe-
nicul errori aperiens, in alio sob perille
novi errori eidem obto nolit item aperiens
n' e' go cui usqz illa qui nobiz obicit, a pntia
usa nos absterreat. talz s. an qulatio se
reflectat supra prorsus.

Artus V.

An conclusio se reflectat supra pramissas?

Questio n' d' an conclusio deat se reflectere supra pramas
fides, s' an se reflectere deat supra pramissas obtoas 150.
s' supra obto pramas fides, ita, ut in hoc plmo
in hoo d' aal s' petry d' hoo go petry d' aal, qulatio deat
hooz l. simile s' petry d' hoo go petry d' aal, qulatio deat
et petry d' hoo. Quia sentia tenet qulatio reflectere
se supra pramas. q' dicitur in doctis Comptory, Pontiz
Bers, et alij.

Dico in quoniam conclusio se reflectit supra pramas. p. i.
quia est essentia d' obto qulatio, movetur ad obto pramas
atqz hoc ipse experim. n' autm est hoc experientia
si conclusio se n' reflecteret supra pramas q' p. i. d' obto
eius experim, res ad obto pramas movetur a pntia
obto qulatio pramissas, nisi quoniam experim, res hoo
talen l. simile actu: go petry d' aal, qulatio deat
et petry d' hoo. l. q' dicitur de causa, quia hoc ita
se hoo, deo etm petry d' aal, atqz hoc ipse experim
in vocali qulatio + parla go.

Prorsus hoo rae; s' q' dicitur rae alij aperiens
et insuper mihi q' dicitur auctoritas viri docti patienti
indip'it, cui ego raeo vido, q' dicitur aperiens aperi-
tio illi l. q' dicitur sola raeo, l. q' dicitur sola auctoritatem
l. q' dicitur utramqz, s' hoo, et si aperiens q' dicitur sola raeo,
n' autm q' dicitur auctoritatem aut viciam, hoc ipsum
adverte, et experim, quoniam ex motivo aperiens
illi aperiens: n' autm aliunde q' dicitur hoo experim, q' dicitur
quia in me experim tale actu, q' dicitur dico: raeo hoc et

verum p[ro]p[ter] hanc l. illa r[ati]o. s. si dico: iudico hoc ca
 verum, quia hoc dicit hic l. de. q[ui]o pari r[ati]o, ut ex
 periamur nos apertiss[im]e obli[qu]e q[ui]s p[ro]p[ter] obli[qu]e p[ro]p[ter]
 ideo hoc q[ui]s p[ro]p[ter] quia experiamur talen in nob[is] acti
 quo dicitur obli[qu]e q[ui]s p[ro]p[ter] eo verum p[ro]p[ter] obli[qu]e p[ro]p[ter]
 et nisi eni[us] r[ati]o, ut addebat[ur] volent, sicut q[ui]s
 necess[ari]a, l. et[er]na causa efficiens actu q[ui]s p[ro]p[ter]
 n[on] sufficit ad hoc, ut experiamur, nos apertiss[im]e
 q[ui]s p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] dependentia eni[us] illa q[ui]s d[icit]
 q[ui]s a p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] taq[ua]m a q[ui]s l. causa efficiens, n[on]
 magis videm posse experiri, im[mo] experiamur depen
 dentia eiusdem q[ui]s p[ro]p[ter] a decreto Dei taq[ua]m a q[ui]s
 necess[ari]o ad eandem q[ui]s p[ro]p[ter] requiritur.

P. 2. quia q[ui]s q[ui]s p[ro]p[ter] affirmans sequit[ur] obli[qu]e p[ro]p[ter]
 quoniam obli[qu]e q[ui]s p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] obli[qu]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] hanc a p[ro]p[ter] nisi nos reflectamus p[ro]p[ter] obli[qu]e
 p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p. M. Tum quia ad indicari videt[ur] p[ro]p[ter]
 lam q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter]
 hanc, vis s[er]o a rugib[us]: h[ab]ere p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter]
 a d[omi]n[is], n[on] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] et ei q[ui]s p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 ter et[er]na d[omi]n[is] s[er]o d[omi]n[is] p[ro]p[ter] d[omi]n[is] ideo ea d[omi]n[is] quia
 q[ui]s s[er]o a rugib[us] et h[ab]ere p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter]
 ita p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] a p[ro]p[ter] talen q[ui]s p[ro]p[ter], illud eni[us]
 n[on] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] videt[ur] male p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] n[on] p[ro]p[ter] a p[ro]p[ter]
 media p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nisi p[ro]p[ter] eundem actu licet et[er]na
 finem, unde videt[ur] q[ui]s p[ro]p[ter] n[on] p[ro]p[ter] a p[ro]p[ter] obli[qu]e
 q[ui]s p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nisi p[ro]p[ter] eundem actu r[ati]o
 affert obli[qu]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] et alia p[ro]p[ter]
 h[ab]ere hui[us] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nob[is] ita r[ati]o sufficit
 Ob. 1. ex vera sententia sequit[ur] a p[ro]p[ter] ex falso
 Taq[ua]m verum: sequit[ur] a p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] eni[us] q[ui]s p[ro]p[ter] affert it[er]na obli[qu]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 hanc a p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter]
 sequit[ur] ex falso n[on] p[ro]p[ter] sequit[ur] verum, hoc a p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 sequit[ur] q[ui]s p[ro]p[ter] q[ui]s p[ro]p[ter] que fit vera p[ro]p[ter] obli[qu]e
 et filia s[er]o a p[ro]p[ter] sequit[ur] a p[ro]p[ter] sequit[ur] q[ui]s p[ro]p[ter] vera

saltem quo ad oblati nobile n. M. et sui d. m. n. c.
per oblati nobile gelusioi intell. huius d. qd affragate
aliquo motu f. oblati sile autu intelligit ipsum
motu.

Ob. 2. Sequeres nediū hanc sū ingredi gelusioe:
p. h. c. q. r. r. l. s. l. e. g. i. a. s. i. q. o. p. d. d. M. sequeres
nediū hanc sū ingredi gelusioe in parte oblati
nobile, sive ita, et supponat pro oblati nobile gelu-
sioi n. in parte oblati sile, sive ita et supponat
pro oblati sile c. M. et eod. n. d. o. d. m. n. c.

Ob. 3. Sequeres, intell. in eod. instanti bis aspectivi
oblati p. h. a. r. u. l. e. e. a. b. s. u. r. d. e. q. o. p. d. d. M. sequeres
intell. in eod. instanti bis aspectivi oblati p. h. a. r. u. l. e.
eod. n. d. o. n. d. i. s. e. r. s. o. n. d. o. a. c. s. u. b. d. i. v. e. r. s. a. r. a. s. e. c. M.
et eod. p. a. r. t. o. d. m. n. c. in p. r. o. m. p. t. i. a. s. i. e. n. t. i. i. n. t. e. l. l. g.
oblati d. i. r. e. c. t. e. e. t. p. r. o. v. e. n. i. a. s. i. n. g. e. l. u. s. i. o. e. a. u. t. e. m. e. i. d. e. m.
a. s. p. e. c. t. i. v. i. o. b. l. a. t. i. n. d. i. r. e. c. t. e. t. r. a. q. u. e. p. a. r. t. e. g. e. l. u. s. i. o. i. s. s. u.
p. o. t. i. u. m. o. b. l. a. t. i. c. u. i. f. g. e. l. u. s. i. o. e. m. a. s. p. e. c. t. i. v. i.

Ob. 4. Sequeres saltem p. r. o. m. p. t. i. a. s. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. s. p. h. a. r. u. l. e. 151.
s. u. a. s. q. u. i. a. q. u. i. d. a. m. i. n. t. e. l. l. g. f. i. l. a. q. u. o. s. i. t. e. t. a. s. s. r. a. t.
q. u. o. s. i. t. e. t. a. s. s. r. a. t. e. t. a. m. i. n. g. e. l. u. s. i. o. e. s. i. n. s. e. q. u. a. l. i. t.
l. i. e. t. e. n. i. n. t. e. l. l. g. f. g. e. l. u. s. i. o. e. q. u. o. s. i. t. e. t. q. u. i. d. a. m. q. u. o. i. d.
f. p. r. o. m. p. t. i. a. s. h. a. t. e. n. i. n. s. p. e. r. e. s. s. e. t. q. u. i. a. f. i. l. a. d. i. s.
p. o. n. i. e. t. i. n. t. e. l. l. g. a. d. i. s. s. e. g. e. l. u. s. i. o. e. i. n. t. e. a. s. i. n. t. e. l. l. g.
n. s. i. d. e. b. i. l. i. t. e. s. u. t. n. i. n. s. i. p. s. i. f. e. n. s. i. t. a. b. i. m. p. e. c.
t. i. o. n. i. b. p. r. o. g. r. e. d. i. a. t. a. d. p. r. o. b. i. o. r. a. e. t. a. m. a. g. n. i. i. g. n. o. r. i. t. e.
a. d. n. o. t. i. o. r. a. p. r. o. m. p. t. i. a. s. a. u. t. e. m. n. t. e. n. t. e. n. o. t. i. o. r. e. s. s. i.
e. t. a. m. i. m. p. e. c. t. i. o. n. e. g. e. l. u. s. i. o. e. q. u. i. a. h. a. c. a. t. t. r. i. g. i. t. p. l. u. r. a.
s. i. m. l. o. b. l. a. t. i. q. u. i. i. l. l. a.

Ob. 5. Sequeres, n. posse aliquem recordari gelusioi,
quoniam recordat eam p. h. a. r. u. l. e. s. e. q. u. e. l. a. e. i. n. t. e. r. a. s. p. e.
r. i. a. m. q. o. p. d. d. M. sequeres, n. posse aliquem
recordari clare et p. h. a. r. u. l. e. g. e. l. u. s. i. o. i. q. u. i. n. r. e. c. o. r. d. a. t. e. t. a. m.
p. h. a. r. u. l. e. s. e. q. u. e. r. e. t. n. p. o. s. s. e. a. l. i. q. u. e. m. r. e. c. o. r. d. a. r. i. g. e. l. u.
s. i. o. i. s. s. a. l. t. e. m. i. n. p. o. s. s. e. q. u. i. n. r. e. c. o. r. d. a. t. e. t. a. m. p. r. o. m. p. t. i. a.
n. M. s. e. t. p. r. o. b. a. t. i. l. i. t. e. d. i. s. t. a. m. n. c.

Dices: si quibus attrahit etiam obli. presare, hunc
 quibus hoc possit se relinquit fieri representativa
 obli. quibus, et obli. presari. sicut. go. n. p. alij,
 recordari amplius illis quibus, quia recordat
 etiam obli. presari.

De argumentis hoc profunde ab hac questione
 solvenda et ab oibz, quia certe c, nos rosa in-
 dividibili actu attrahere plura obli, ita tñ, ut in
 postea recordamus talz actz, n' amplius explicitè
 attraham illa obli. oia. sic quò alij, sicut
 novit, pater et pater, novit, ut attrahere, ut
 alij, recordat huius actz, et sicut se novit
 pater et patrem alij filij, et quò etiam
 nomen illij filij, quia in amplius meminerit illij
 nois, quo actu huius rei sit ratiò pñet ad utrius
 de pñet, et pendet ex eo an talis obli, sicut
 quibus relinquit unica tantum sicut rememorativa,
 qua se apprehensioe postea unij tantum obli. in dñe
 existet, ut putat Ariaga, l. et ut volunt, alij,
 pro singulis obli. des etiam peculiaris sicut, ita et
 una postea existit ut sine altera, et facere
 ut recordet unij obli. et n' alterij. Itq, de no-
 cessima Logica dicta sufficiant.